

pleie; hvad vilde man sige, naar man gjorde den Forandring, at man ikke blot indskrænkede Arbejdsalene, saaledes at de omfattede færre, men at man ogsaa bestemte, at der istedetfor fælles Soverum skulde være særegne Natceller. Dette er netop ogsaa et af de Punkter, hvorom der kunde reises Tvist, idet man kunde sige, at for mange af de Forbrydere, der blive indbømt, vilde det være behageligere, at der var fælles Soverum, og dog vil man neppe sige, at det er Noget, man ikke kunde gjøre uden videre, men Forffjellen imellem Anvendelsen af Enkeltcelle og de Forandringer, man saaledes foretager, er kun en Nuance. Jeg vil ikke, for at paavise det mindre Rigtige i de Ansøelser, man saaledes har villet gjøre gjældende, gaae til Yderligheder; thi vilde man forfølge dem, vilde man ganske vist komme meget langt, men jeg skal eksempelvis kun anføre en Omstændighed, som en Forbryder med samme Grund kunde paaberaabe sig, naar han ikke faae de Forventninger fyldestgjorte, som han nærede, før han kom i Straffeanstalt, og det er med Hensyn til de Overarbejdspenge, som i Straffeanstalterne gives. Det er en bekjendt Sag, at Overarbejdspengene for enkelte Forbrydere ere voxede saaledes op, at de ikke sjelden i dem have havt et ikke ringe Subsistensmiddel, naar de have forladt Straffeanstalten, og at de under selve Opholdet i Straffeanstalten have kunnet gjøre sig Stillingen maastee ikke lidet blidere med Hensyn til Forpleiningen ved Hjælp af disse Overarbejdspenge. Vil nu Noget nægte, at Staten er berettiget til at indbrage Overarbejdspengene, og vil Noget paastaae, at Forbryderen derved kommer til uretfærdig at lide under det, idet man gjør en Forandring, der ganske vist væsentlig forrykker det Forhold, der fandt Sted paa den Tid, han traadte ind i Straffeanstalten? Gjennem disse Betragtninger er jeg kommen til den faste Overbeviisning, at det ikke er ubilligt, ikke er uretfærdigt at gjøre den Forandring, som det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at bringe tilveie; men jeg troer, at den Grundfeil, som jeg skal tillade mig at benævne den, der finder Sted ved de Betragtninger, hvorfra alt det Øvrige springer ud, og som ligeledes i andre Henseender er tilfede med Hensyn til den Beviisførelse, der har fundet

Sted fra de ærede Rigsdagsmænds Side, der have erklæret sig mod Lovudkastets Bestemmelser — at den, siger jeg, har ledet til Synspunkter, som ikke kunne billiges. Jeg sigter herved til den Bemærkning, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. M. Hansen) har gjort om, at man ved at ordne Sagen saaledes, som Lovudkastet har bestemt, vil komme til at indrømme den lovgivende Magt en Indflydelse, en Overvægt over den dømmende. Jeg troer ikke, at dette lader sig sige; thi efter hvad jeg har tilladt mig at fremstille, er Statsmyndigheden udstrakt til at kunne omfatte de Gjenstande, hvorom her er Spørgsmaal, og netop det gjør, at det Argument, som den ærede Rigsdagsmand anførte, ikke er noget nyt Argument, men derimod ikke andet end en simpel Følge af den Grundsaetning, hvorfra han gaaer ud, ved i det Hele at erklære sig for den Mening, at Forbryderen har vundet et Krav paa ikke at komme til at see den ham idømte Straf udøvet anderledes, end han selv har gjort Regning paa (S. M. Hansen: „og som Dommen har bestemt“) — og som Dommen har bestemt; men heller ikke i dette Sidste har den lovgivende Magt gjort Forandring. Dommen har bestemt den Art af Straffearbejde, der skal anvendes paa Forbryderen, og det er netop dette bestemte Straffearbejde, som vedblivende sættes i Virksomhed imod ham, men med de Modifikationer, som af mig ere paapegede og som fuldkommen ere hjemlede. Naar den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til det Foredrag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) holdt i en modsat Retning af ham, bemærkede, at denne ikke havde indladt sig paa de Grunde, der vare blevne anførte til Fordeel for den anden Mening, da troer jeg, at det er en ubillig Anseelse imod den ærede Rigsdagsmand (Tscherning); thi det forekommer mig, at han paa en særdeles heldig Maade netop imøbegik de Grunde, der vare blevne anførte mod Lovudkastets Bestemmelser. Han imøbegik dem, siger jeg, særdeles heldig; thi han gav sig ikke til at gjen-drive de enkelte Dele af, hvad der saaledes var bleven anført, men han borttog ved sit Foredrag hele det Grundlag, hvorpaa disse Mod-